

ALÂEDDİN BEY CAMİİ

Bursa Kalesi içinde
Türk devrinin ilk eseri olan cami.

mandanı Gedik Ahmed Paşa'nın saray yerine bir hisar yaparken malzemesinden istifade etmek için, diğer birçok camiler gibi bu camiye de yıktırdığını ileri sürmektedir (a.e., s. 112). Ona göre bu cami eşi görülmemiş bir eser idi. Ancak cami harap olmakla beraber 1476 yılında mevcut idi ve II. Bayezid devrinde yeniden kullanılmaya başlanmış, sonra yok olup gitmiştir (bk. Konyalı, s. 255-256). Alâeddin Bey'in güzel bir sanat eseri olduğu anlaşılan türbesi ise harap bir durumda da olsa günümüze kadar gelmiştir. Alâeddin Bey, bunlardan başka 1370 yılında bir zâviye de yaptırmıştı. Bu zâviyenin kitâbesinde, diğer kitâbelerde olduğu gibi, Ebû'l-feth unvanı ile anılmaktadır (bk. Konyalı, s. 231). Bu zâviyeye ait vakfiye de günümüze kadar gelmiştir (bk. a.e., s. 252, 254). Alâeddin Bey babası Halil Bey gibi tahsilli bir hükümdardı. Şair Yârcânî'ye *Şehnâme* tarzındaki *Karamannâme*'yi yazdıran odur. Kaybolmuş olan bu eserin bazı ilâveler yapılarak mensur tarzda Şikârî tarafından Türkçe'ye tercüme edildiği bilinmektedir. Fakat bu tahsilli hükümdarın Türk kültür ve edebiyatına eser veya eserler kazandırılmasında gayret gösterdiğine dair hiçbir delil yoktur. Para kestirip kestirmede de kesin olarak bilinmemektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Feridun Ahmed Bey, *Münşeatü's-selâtin*, İstanbul 1274, I, 90-91, 95-96, 101-103, 104-107, 108, 110, 111, 113; Esterâbâdî, *Bezm ü Rezm* (nşr. Kilisli Muallim Rifat), İstanbul 1928, bk. Dizin, s. 43, 48, 312-314; Şikârî Ahmed, *Karaman Tarihi* (haz. Mesut Koman), Konya 1946, s. 1-2, 61, 106-113, 116-117; Neşrî, *Cihannümâ* (Unat), I, 189-193, 215-235, 315-321; Hoca Sâdeddin, *Tâcü't-tevârih*, İstanbul 1279-80, I, 67-68, 103-108, 128-129, 131-133; J. Schiltberger, *The Bondage and Travels of Schiltberger* (trc. Hakluyt Society), London 1879, s. 32; *İstanbul'un Fethinden Önce Yazılmış Tariht Takvimler* (nşr. Osman Turan), Ankara 1954, s. 31-42; İ. Hakkı Konyalı, *Âbideleri ve Kitâbeleri ile Karaman Tarihi*, İstanbul 1967, s. 230-231, 233, 235, 252, 254, 255-256, 466; Uzunçarşılı, *Anadolu Beylikleri*, s. 13-14; a.mlf., *Osmanlı Tarihi*, I, 160-161, 189-193, 245-247, 249, 265, 295-298; Halil Edhem [Eldem], "Karamanoğulları'na Dair Vesâik-i Mahkûke", *TOEM*, II/11 (1327), s. 709-711; Faruk Sümer, "Anadolu'da Moğollar", *Selçuklu Araştırmaları Dergisi*, I, Ankara 1969, s. 125-126; a.mlf., "Karaman oğulları", *EJ²* (İng.), IV, 619-625; Nihal Atsız, "Hicri 858 Yılına Ait Takvim", *Selçuklu Araştırmaları Dergisi*, IV, Ankara 1973, s. 256, 257; Mükrimin Halil Yınanç, "Bayezid I.", *İA*, II, 369-392; M. C. Şehâbeddin Tekindağ, "Karamanlılar", *İA*, VI, 316-330.

FARUK SÜMER

Âşıkpaşazâde ve Neşrî gibi erken Osmanlı devrini anlatan kaynaklar, Osman Gazi'nin oğullarından ve Orhan Bey'in kardeşi Alâeddin Bey'in Bursa Hisarı içinde bir mescid yaptırdığını ve evinin de bu mescidin yanında olduğunu bildirirler. Halen Alâeddin caddesinin sonunda bulunan caminin kapısı üstünde kâğıt üzerine yaldızla yazılmış 1306 (1888-89) tarihli bir levhada, ilk yapısının 726 (1326), ikinci yapısının 1278 (1861-62) tarihine ait olduğu ifade edilmektedir. *Bursa Vakfiye Defteri*'ndeki 733 (1332-33) tarihli vakfiyesinden Çatalburgaz ve Fotra adlı köylerin bu mescide vakfedildikleri öğrenilmekte ve böylece Alâeddin Bey Mescidi'nin (veya cami) Bursa'nın 1326'da fethinden çok kısa bir süre sonra yapıldığı anlaşılmaktadır.

Alâeddin Bey Camii, Bursa'da çok büyük zararlara sebep olan 1 Mart 1855'teki zelzelede hayli hasar görmüş, bu arada son cemaat yeri revakı da yıkılmıştır. 1278'de (1861-62) yapılan tamirinde, cami bazı kısımları değiştirilip revakı yeniden yapılmak, cephesine Türk sanatına çok yabancı üçgen biçiminde bir alınlık eklenmek ve herhalde kısmen yıkılan minaresi tamamlanmak suretiyle ihya edilmiştir. 1960 yılında Bursa Eski Eserleri Sevenler Kurumu tarafından bir tamir yaptırılmış ise de 1278 tamirinde esas mimariyi bozan bazı unsurlar kaldırılmamış, orijinal biçime dönmeye gayret edilmemiştir.

Cami, içten 8.13×8.30 m. ölçüsünde kare planlı bir yapıdır. Girişte dört sütunlu ve üç bölümlü bir son cemaat yeri vardır. Sol taraftaki minarenin kürsü kısmı son cemaat yeri duvarına gö-

mülmüştür. Revak sütunlarının başlıkları devşirme Bizans başlıklarıdır. Bunlardan iki yanlardaki Bizans-İyon tipi, ortadakiler ise oymalı sepet biçimi başlıklardır. 1855 zelzelesinde yıkıldıktan sonra eskisine göre daha değişik biçimde alınlıklı olarak yapılan son cemaat yeri, 1960 tamirinde de bu esaslar dahilinde restore edilmiş, alınlık kaldırılmış, iki yan bölüm aynalı tonozlar, orta bölüm ise küçük bir kubbe ile örtülü kalmıştır. Kasnaksız bir kubbenin örttüğü harim* kısmının zemini zamanla yükseltildiğinden gerçek nisbetler kaybolmuştur. Yuvarlak gövdeli tuğla minarenin şerefe çıkması tuğladan kaba mukarnaslarla sağlanmıştır. Bu mukarnasların üst kenarından itibaren minarenin yenilenmiş olduğu tahmin edilebilir. Caminin içinde herhangi bir süsleme olmadığı gibi kapı, mihrap vb. unsurlar da gayet sadedir. Minberi ise Mevlevîhane'den getirilmiştir. Dış duvarlarda taşların etrafları tuğlalarla çerçevelenmek suretiyle renkli bir görünüm elde edilmiştir. Yan cephelerde 1278 tamirinde bozulan esas pencerelerin tuğla kemer kalıntıları görülür. Bu tamirde yapılan taş söveli ve yuvarlak kemerli pencereler caminin mimarisine çok yabancı kalmaktadır. Ayrıca bugün mevcut caminin batısında bir de hamamı vardı. Bursa'nın en eski hamamlarından olan bu yapı 1519'da 3900 akçe sarfedilerek tamir edilmiş, fakat XVII. yüzyıldan itibaren terkedildiği için harap olmuştur. Avlu duvarına bitişik sivri kemerli çeşmesi ise 1960'ta restore edilerek korunmuştur. Bursa'da yine kale içinde Kaplıca Kapısı'nın hemen iç tarafında Alâeddin Bey'in bir mescidinin daha olduğu biliniyor ise de bugün yeri bile belli değildir.

Alâeddin Bey Camii, Bursa'da Türk hâkimiyetinin ilk eseri ve işareti olarak

Alâeddin
Bey Camii
ve tuğladan
yapılmış
minaresi-
Bursa

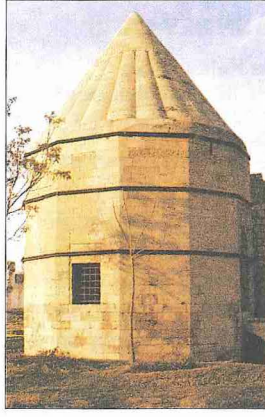
özel bir değere sahiptir. Bu bakımdan ilmi esaslara göre dikkatli bir araştırma-
madan sonra esas şekline göre ihyası arzu edilir.

BİBLİYOGRAFYA :

Kâmil Kepeci, *Bursa Hamamları*, Bursa 1943, s. 27-28; Sedat Çetintaş, *Türk Mimari Anıtları: Osmanlı Devri Bursa'da İlk Eserler*, İstanbul 1946, s. 31-32; Kâzım Baykal, *Bursa ve Anıtları*, Bursa 1950, s. 66-67; a.mlf., *Bursa Eski Eserleri Sevenler Kurumu 1960 Çalışmaları*, İstanbul 1960, s. 17-19; A. Gabriel, *Une capitale turque: Brousse*, Paris 1958, s. 49-50; Ayverdi, *Osmanlı Mi'mârîsî I*, s. 49-56.

SEMAVİ EYİCE

Alâeddin
Bey
Türbesi-
Karaman

mahallesinin mimari bakımdan güzel eserlerle dolu mâmur bir çevre olduğunu gösterir. Ancak zamanla bütün bu tarihî yapılar ortadan kalkmış, geriye sadece Alâeddin Bey Türbesi kalmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Şikârî Ahmed, *Karaman Tarihi* (haz. Mesut Koman), Konya 1946, s. 112; E. Diez v.dğr., *Karaman Devri Sanatı*, İstanbul 1950, s. 92-95; İ. Hakkı Konyalı, *Âbideleri ve Kitâbeleri ile Karaman Tarihi*, İstanbul 1967, s. 167, 256, 488-491; Yılmaz Önge, "Karamanoğlu Alâeddin Bey Kümbetinin Restorasyonu", *Rölöve ve Restorasyon Dergisi*, sy. 1, Ankara 1974, s. 21-45.

SEMAVİ EYİCE

ALÂEDDİN BEY TÜRBE Sİ

Karaman'da Hisar mahallesinde
XIV. yüzyıl sonlarına ait türbe.

Karamanoğulları soyundan Alâeddin Bey tarafından yaptırıldığı kabul edilmektedir. Şikârî, Alâeddin Bey'in "... gâzâ mâlinden Lârende'de (Karaman) hisar kurbünde bî-nazîr bir câmi..." ile yanına bir türbe yaptırdığını söyler ve "kendüsi anda medfundur" diyerek bu hususu belgeler. 1361'de beyliğin idaresini ele geçirmiş olan Karamanoğlu Alâeddin Bey, 800'de (1397-98) Yıldırım Bayezid ile Konya'da yaptığı savaşta yenilip esir düşerek öldürüldüğüne göre bu türbeyi sağlığında yaptırmış olmalıdır. Yine Şikârî, Gedik Ahmed Paşa'nın Karaman'ı Osmanlı ülkesine kattıktan sonra, malzemesini, sarayın yerinde yaptırdığı hisarda kullanmak üzere Karamanoğulları'nın vakıf eserlerinin bazılarını yıktırttığı sırada bu caminin de yıkıldığını, fakat türbenin durduğunu bildirir. İ. Hakkı Konyalı'nın tesbitine göre, 881 (1476-77) tarihli *Vakıflar Defteri*'nde (nr. 564), civardaki birkaç köyde Karamanoğlu Alâeddin Bey Türbesi'ne vakfedilmiş bazı değirmenlerle arazi, bağ ve tarla gösterilmektedir.

Türbeye bitişik olan cami bilinmeyen bir tarihte yıkılarak ortadan kalkmış, son derece bakımsız kalan türbe, zamanla büyük ölçüde tahribe uğramıştır. Sivri külâhın ucu ve bir yanı tamamen yıkılmış, duvarlarda tehlikeli çatlaklar meydana gelmiştir. Türbe, 1965-1967 yıllarında Vakıflar İdaresi'nce tamir edilerek kurtarılmış ise de sonraları yine bakımsız kalmıştır.

Muntazam kesme taştan yapılan Alâeddin Bey Türbesi içten ve dıştan on iki cephe-
li bir gövde ile bunu örten dilimli bir külâhtan meydana gelir. Dış cephe-

nin bir tarafında kalan izlerden evvelce caminin buraya bitişik olduğu anlaşılmaktadır. Hatta türbenin bu bitişik tarafta camiye açılan bir hâcet penceresi de (veya kapısı) bulunmaktadır. Benzeri binaların hepsinde olduğu gibi bu türbede de altta bir cenazelik mahzeni vardır. Burada evvelce bir mumyanın bulunduğu yolunda söylenti varsa da İ. Hakkı Konyalı 1966'da mahzen-
de sadece etraftaki mezarlıktan toplanıp içeri atılmış kafa taslarına rastlamıştır.

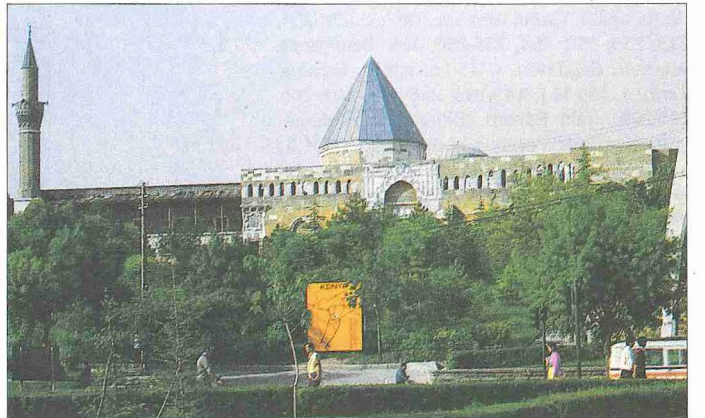
Gövdenin yukarı kısmında çok güzel bir celi-sülûs hatla besmele-i şerif, binayı saran bir şerit halinde işlenmiştir. Çifte merdivenle çıkılan kapı, türbenin en itinalı yapılmış kısmıdır. Etrafında, içinde âyet yazılı bir çerçevenin bulunduğu kapı nişinin taci mukarnaslı olup yukarısında "Allah" ve "Muhammed" adları işlenmiştir. Türbenin içinin evvelce çinilerle kaplı olduğuna da ihtimal verilebilir.

Alâeddin Bey Türbesi ve Camii'nin hemen yakınında 1927'de tamamen yıktırılan Emîr Mûsâ Medresesi ile Emîr Fahreddin Ahmed Türbesi, Rahime Hatun Hankahı ve Emîr Mûsâ Hamamı'nın bulunması, XIV. yüzyılda Karaman'ın bu

ALÂEDDİN CAMİİ

Selçuklular devrinde
Konya'da yapılan bir cami.

Alâeddin Camii, şehrin ulucamii olarak, Konya'nın merkezini teşkil eden ve Alâeddin Tepesi denilen höyüğün üstünde, Selçuklu sarayının (bk. ALÂEDDİN KÖŞKÜ) yakınında inşa edilmiştir. Caminin kuzey cephesindeki kapı üstlerinde, mühr-i Süleyman biçiminde veya üç dilimli müzeyyen çerçeveler içine yerleştirilmiş pek çok kitâbe bu önemli Selçuklu mimari eserinin tarihini aydınlatmaktadır. Kuzeye açılan kapının üstünde sekiz uçlu yıldız biçiminde bir çerçevenin içindeki dört satırlık tarihsiz Arapça kitâbede yapının Sultan Alâeddin Keykubad tarafından bitirildiği ifade edilmektedir. Bu kitâbenin sağ tarafında mermer üzerine işlenmiş iki satırlık kitâbede ise camii mimarının Dimaşklî Mehmed b. Havlân, mütevellisinin Atabeg Ayaz olduğu belirtilmiştir. Caminin esas cümle kapısı üstündeki üç satırlık Arapça kitâbede de eserin Sultan Alâeddin Keykubad zamanında 617 (1220) yılında Atabeg Ayaz'ın nezaretinde tamamlandığı bildirilmiştir. Beş satır halindeki dördüncü

Alâeddin
Camii-
Konya